

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Bogumiła Ustjanicz

w sprawie z powództwa J. T.
przeciwko K. K. G. i Towarzystwu Ubezpieczeń
i Reasekuracji "W." S.A. w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 16 grudnia 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2) nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego;**
- 3) przyznaje adwokatowi M. W. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w (...) kwotę 3600 zł (trzy tysiące sześćset złotych) podlegającą podwyższeniu o podatek od towarów i usług (VAT) tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Apelacyjny w (...) oddalił apelację powoda od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 6 lutego 2015 r., którym zostało oddalone jego powództwo o zapłatę przez pozwanych kwoty 177 297,84 zł z zastrzeżeniem, że zapłata przez jednego z nich zwalnia w tym zakresie drugiego pozwanego, tytułem odszkodowania wynikającego z niemożności uzyskania tytułu wykonawczego przeciwko J. K., członkowi zarządu trzeciodłużnika powoda, wywołanej odrzuceniem apelacji od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 26 maja 2011 r. oddalającego to powództwo, na skutek nieopłacenia jej w terminie.

Powód w skardze kasacyjnej powołał podstawę przewidzianą w art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c., a we wniosku o przyjęcie tej skargi do rozpoznania wskazał przyczyny objęte art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Na występowanie istotnego zagadnienia prawnego, w jego ocenie, wskazuje potrzeba udzielenia odpowiedzi na pytanie - czy wierzyciel, którego wierzytelność wobec spółki została objęta układem i umieszczona na liście wierzytelności w zredukowanej wysokości, może na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. poszukiwać zaspokojenia zobowiązania spółki od członka jej zarządu, w pozostałej wysokości, czy też wierzytelność ta wygasa na skutek zrealizowania układu. W razie pozytywnej odpowiedzi, domagał się wyjaśnienia, czy na podstawie art. 887 § 1 w związku z art. 902 k.p.c., z mocy samego zajęcia przez wierzyciela egzekwującego przysługującej dłużnikowi egzekwowanemu wierzytelności wobec spółki trzeciodłużnika, prawa i roszczenia wykonywane przez wierzyciela egzekwującego, upoważniają go do wystąpienia z powództwem przeciwko członkowi zarządu trzeciodłużnika na podstawie art. 299 § 1 k.s.h. Na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wskazuje naruszenie przepisów postępowania - art. 328 § 2 w związku z art. 391 § 1 k.p.c. oraz art. 378 § 1 k.p.c. przez brak wszystkich wymaganych elementów w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, w tym niedokonanie własnych ustaleń faktycznych i nieodniesienie się do wszystkich zarzutów apelacyjnych, powodujących, że wyrok nie poddaje się kontroli kasacyjnej, a także prowadzi do naruszenia

art. 386 § 2 k.p.c., wobec nieuwzględnienia nieważności postępowania przed Sądem pierwszej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Rozpoznanie skargi kasacyjnej będącej kwalifikowanym, nadzwyczajnym środkiem odwoławczym musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, związanymi z ochroną interesu powszechnego. Indywidualny interes skarżącego podlega uwzględnieniu, o ile jest zgodny z interesem powszechnym. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową, lecz działa w interesie publicznym, wyjaśniając istotne zagadnienia prawne, dokonując wykładni przepisów budzących poważne wątpliwości lub wywołujących wątpliwości w orzecznictwie sądów, bądź usuwając z obrotu prawnego orzeczenia wydane w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwe. Dlatego nie każda skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Stwierdzenie, czy te szczególne względy zachodzą w konkretnej sprawie dokonywane jest przez badanie, czy skarżący we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania wskazał na istnienie chociaż jednej z przesłanek wymienionych w art. 398⁹ § 1 k.p.c.

Powołanie się przez skarżącego na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, wymaga przedstawienia konkretnego problemu i wskazania przepisu, na tle którego się on pojawił oraz przedstawienia argumentacji, odrębnej od uzasadnienia podstaw kasacyjnych, a przemawiającej za tym, iż rozstrzygnięcie go stwarza rzeczywiste i poważne trudności. Ponadto wiąże się z obowiązkiem wykazania, że problem jest istotny i poważny, w rozumieniu powołanego przepisu, nierozwiązany w dotychczasowym orzecznictwie sądowym, ma uniwersalny charakter i jego wyjaśnienie służyć będzie rozpoznaniu innych podobnych spraw oraz rozstrzygnięciu sprawy skarżącego (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11; z dnia 11 stycznia 2002 r., III CKN 570/01, OSNC 2002, nr 12, poz. 151; z dnia 14 lutego 2003 r., I PK 306/02, niepubl.; z dnia 14 grudnia 2004 r., III CK 585/04, niepubl.; z dnia 26 września 2005 r., II PK 98/05, OSNP 2006, nr 15-16, poz. 243; niepubl.; z dnia 4 sierpnia 2006 r., III CZ 47/06, niepubl.; z dnia 22 listopada 2007 r., I CSK 326/07, niepubl.; z dnia 26 czerwca 2008 r., I CSK 108/08, niepubl., z dnia

19 stycznia 2012 r., I UK 325/11, niepubl.). Pierwsze ze sformułowanych zagadnień jest bezprzedmiotowe w okolicznościach tej sprawy, która nie dotyczy uprawnień dłużnika powoda. Drugie pytanie porusza istotną kwestię, która mogłaby wypełniać przyczynę wstępnego badania skargi, ale nie w sytuacji, gdy w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 2008 r., III CZP 72/08 (OSNC 2009, nr 4 poz. 20) wyrażony został, podzielany pogląd, że odpowiedzialność członków zarządu spółki z ograniczoną odpowiedzialnością ma charakter odszkodowawczy, czyli rodzajowo odmienny od wierzytelności wynikającej z zaciągniętego zobowiązania. Doszło tym samym do wyjaśnienia wątpliwości poruszonych przez skarżącego. Nie ma podstaw do uznania, że wniosek powoda zawiera nowe, nierozwiązane dotychczas zagadnienie prawne. Nie zostały przedstawione argumenty zmierzające do zmiany oceny charakteru roszczenia uregulowanego w art. 299 k.s.h.

Oczywista zasadność skargi kasacyjnej wymaga od skarżącego wykazania, że zaskarżone orzeczenie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad prawa, widocznym od razu, przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, bez potrzeby głębszej analizy i dłuższych dociekań. Naruszenie prawa powinno mieć charakter szczególny i kwalifikowany (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2003 r., V CZ 187/02, OSNC 2004, nr 3, poz. 49; z dnia 8 marca 2002 r., I PKN 341/01, OSNP 2004, nr 6, poz. 100; z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, niepubl.; z dnia 23 listopada 2010 r., III UK 10/11, niepubl.). Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że skarga jest oczywiście uzasadniona. Brak w nim przekonującego wyводу prawnego o zaistnieniu takiego stanu rzeczy w stosunku do zaskarżonego orzeczenia. Sąd drugiej instancji omówił wszystkie, istotne dla rozpoznania sprawy zarzuty, wskazał także przyczyny nieuwzględnienia nieważności w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji. Wynik badania wniosku i jego argumentacji, na tle podstawy skargi kasacyjnej oraz motywów zaskarżonego wyroku, nie prowadzi do oceny, iż stanowi ono konsekwencję jaskrawych błędów w zakresie wykładni prawa materialnego albo procesowego, które współkształtowały jego treść. W szczególności nie doszło do oparcia orzeczenia na wykładni przepisu oczywiście sprzecznej z jednolitą

i ugruntowaną jego wykładnią, przyjmowaną w orzecznictwie i nauce prawa, na zastosowaniu przepisu, który już nie obowiązywał względnie na oczywiście błędnym zastosowaniu określonego przepisu w ustalonym stanie faktycznym.

W postępowaniu przed Sądem drugiej instancji nie doszło do nieważności postępowania, której przyczyny Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę z urzędu, stosownie do art. 398¹³ § 1 k.p.c.

Z tych względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Orzeczenie o kosztach postępowania kasacyjnego wynika z zasady przewidzianej w art. 102 w związku z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw